Ч. 233. Второк 31 (18) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Бар. Феєрварі о своїй проґрамі.

Угорский президент міністрів бере ся енерґічно до діла. Із свого приватного помешканя переніс ся він до урядового в палаті президиї міністерства в Буді а з сеї на око маловажної події вносять, що він уважає своє становище за певне і кріпке.

В суботу о 5 год. по полудни явила ся у него депутация другого округа виборчого в Будапешті, котра предложила єму мандат по сольский. Се також характеристика теперішних відносин на Угорщині. Бар. Феєрварі скористав з тої нагоди і розповів депутациї про свою проґраму, котра, як зачувати, має бути в окремій брошурі розкинена по краю. Бар. Феєрварі сказав, що приносить з собою нову проґраму і нову політику та буде старати ся позискати до тої політики нову більшість в парляменті. Коли би то єму не удало ся, то у відповіднім часі розпише нові вибори. При сій нагоді висказав бар. Феєрварі своє здивоване, що політики, стоячі на основі угоди з 1867 р., беруть участь в борбі за заведенем двоязичности в армії; при тім покликав ся він на старшого ґр. Юл. Андрашого, котрий кілька разів заявив, що законодавство хоче мати в армії одну мову, і на молодшого ґр. Юл. Андрашого, котрий написав в своїм ділі, що найліпше лишити справу язика в армії і дальше в руках королївскої власти.

Попереду моєї проґрами — каже бар. Феєрварі — поставив я загальне, тайне безпосередне право виборче, котре має бути переведене після громад. Правительство не забуде при тім о охороні інтересів державних і народних. Щоби уникнути всякого підозріня, правительство зараз по скликаню парляменту предложить готовий проєкт до наради.

В справі войсковій можу сказати, що розпочало ся переношене офіцирів Мадярів на Угорщину; в заведенях наукових значна часть предметів викладає ся по мадярски а також і іспити мають відбувати ся в тій мові. Також і для вояків, хоч би не-Мадярів, будуть відбувати ся виклади по мадярски, скоро лиш они розуміють по мадярски. Справу емблєматів залагодить окрема комісия. Правительство єсть в засаді за дволїтною службою войсковою.

З причини короткого часу годі робити зміни і длятого правительство єсть за удержанем спільности митової з Австриєю аж до часу, коли скінчить ся реченець угод торговельних т. є. до 1907 р. По тім реченци, коли розвине ся сильна політика економічна, правительство не буде противне з'орґанізованю самостійної політики економічної.

Правительство звернуло також увагу на потребу парцеляциї на великі розміри та на віднаймане домен на довший час для всіх господарів; крім того бажає правительство дати можність конверзиї довгів середної і малої посїлости, а окрема проґрама обнимає будову каналів і реґуляцию рік. На поли социяльної політики важне єсть удержавнене справ санітарних і обезпечене робітників на старість і нездібність до праці.

Правительство буде стреміти до удержавненя урядників комітетових, до виготовленя для них праґматики служboї і забезпеченя їм независимости службової, а також буде старати ся о управильнене відносин фінансових і конверзиї довгів урядників державних, муніципальних і зелізничих; буде щедро підпирати міста, щоби дати можність обнизити податки міскі. Реформу платнї урядників буде правительство старати ся довести до кінця, а так само буде вести дальше акцию в справі поліпшеня биту нотарів. Правительство думає завести податок аґресивний та перевести реформу податку спожиткового.

Наконець подякував бар. Феєрварі депу-

---

9)

Король диямантів.

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Але вскорі потім видавало ся, немов би все таки розпочинав ся лїпший час для готелю; бо появив ся не лише новий гість, але той гість був рівночасно такий щедрий, як лиш може собі готеляр бажати. То була якась пані Лясель-Тревор, котра вскорі по вступленю до служби нового кельнера замешкала в готели. Я того дня знов засидів ся в місті, бо глядав довго, але як звичайно, безуспішно якого місця, так що прийшов до дому на смерть утомлений і по вечери наміряв сейчас покласти ся спати.

— Пані Лясель-Тревор кланяє ся і просить дуже, аби пан були ласкаві єї відвідати.

Я мав саме запалений сірник в руці і хотів закурити мою люльку, коли новий кельнер передав менї ту новину.

Пані Лясель-Тревор? Я кинув сірник і спитав зачудований:

— Скажіть менї насамперед, хто то є?

— Та пані, що нинї спровадила ся сюди і тепер дожидає вас під ч. 8.

— Так! І що та пані Лясель-Тревор хоче від мене?

— Того не знаю. Она лиш поручила менї передати вам єї просьбу, щоби ви були ласкаві потрудити ся до неї.

І так пійшов я на гору, дивуючи ся в души, чого може хотіти від мене та цїлком менї чужа пані.

Мене приймила висока, хороша дама, в темно-синїй шовковій сукни, котрої крій надавав ся радше до балевої салї як до готелевого мешканя.

Коли я увійшов, піднялa ся она до половини з свого крісла і склонила ся витаючи мене голову та, як менї здавало ся, приязно до мене усьміхнула ся. Відтак відозвала ся до мене трохи грубим голосом:

— Дуже мило з вашої сторони, пане Савтем, що вволили моїй просьбі! Менї дуже прикро було трудити вас і прошу вас дарувати менї тоє; але я так дуже потребую вашої помочи. Именно просила би я вас дуже написати менї один лист.

— Коли лише буду міг вдоволити вас, то дуже радо.

Простягаючи до мене свою праву руку, сказала она, не зважаючи на мої слова:

— Я утратила мою руку.

Обі руки аж по рамена були відкриті і я замітив, що они були дуже хороші, немов виточені і незвичайно білі. Довгі рукавички укривали їх аж майже по лікті і я не міг бачити, котрої руки хибує.

Она немов би відгадала мої думки, бо держачи все простягнену до мене праву руку, сказала:

— Ви гадаєте, що то рукавичка окриває правдиву руку; так не є, бо я ношу в нїй штучну руку. Прошу, приступіть близше і пересьвідчіть ся.

Я поклонив ся з заміткою, що не маю причини сумнївати ся о правдивости єї слів.

— На жаль не могла я научити ся уживати моєї лївої руки так, як би хотіла. Правда, можу нею трохи писати; але коли розходить ся о те, щоби добре написати лист, мушу глядати помочи других. Отже чи були би ви такі добрі зробити нинї ту роботу за мене?

Було то правда дивне жадане, яке она, заїхавши лише-що до готелю, ставила до цїлком їй чужого чоловіка; але я заявив готовість зробити їй то.

Цїлий час, як я писав, балакала она безнастанно і продовжала розмову й по написаню листу.

Притім і она порушила справу, до котрої повинен я був вже привикнути, але на жаль все ще не привик.

— Мушу вам лиш сказати, пане Савтем, що я дуже пильно слїдила в часописях всьо, що писало ся о тім страшнім убийстві в сім готели і признаю ся отверто, що я головно саме тому заїхала до сего готелю.

— Коли так, то маєте на всякий спосіб дивний смак і находите щось притягаючого в тім, де пересїчний чоловік найшов би радше щось противного — відповів я їй.

Она засьміяла ся і сказала:

— Не знаю дїйстно, чи так є; але правду сказавши, мушу признати ся, що читаючи о тій справі, зацікавила ся я дуже вашою особою.

Притиск, який она поклала саме на послїдне речене, не мало мене здивував.

— Я постановила собі викрити вас в тім

тациї за предложений єму мандат, а депутация приняла єго проґраму грімкими оплесками. Проводир депутациї Спік заявив, що депутация стоїть на основі угоди з 1867 р. і бажає вирівнаня противностий, які настали між парляментом а короною.

Революция в Росиї.

Що в Росиї прийшло вже до формальної революциї, о тім, здаєсь, не може бути вже й сумніву, мимо того, що петербурґский ґен.-ґубернатор Трепов виступив з цілою енерґією против революцийного руху в Петербурзї. Одного ще лиш недостає дотеперішному рухови в Росиї, що надало би єму повне знамя революциї, а то: одностайного начального проводу в цілій державі. Але здає ся, що й до того вже доходить, хоч то в так великій державі як Росия не так легка річ; на то вказують слідуючі вісти:

Після наспівших з Москви вістий всї репрезентовані там партиї політичні ухвалили порозуміти ся з собою, вибрати власне правительство і ділати самостійно. Які то партиї політичні так ухвалили і коли, поки що того ще не знає ся і повисша вість потребує ще повердженя.

Дальше доносять, що відбула ся — де, не сказано, — конференция центрального комітету социяльно-демократичної партиї, в котрій були репрезентовані слідуючі орґанізациї: дві фракциї российскої социялістичної партиї, союз социяльно-демократичних партий польскої і литовскої, партия лотишска і партия україньска. На конференциї ухвалено бойкотувати активно Думу державну. До сеї ухвали приступила також і вірменьска социяльно-демократична партия, котрої репрезентанти не могли взяти участи в конференциї.

Але найважнійшою єсть вість, що вже й селяньство, іменно же коренно российске зачинає рушати ся, а в сім як-раз лежить найбільша небезпечність. Доси про якісь революцийні рухи серед селяньства в Росиї не було чувати; але социялістичні аґітатори розрушали вже й селяньство, кинувши між него гадку наділу ґрунтами. Як доносять до „Kreuz-Ztg.“ з Петербурга, відбули ся там збори репрезентантів селяньства з 28 ґуберній, на котрих основано союз всеросийского селяньства і уложено проґраму з характером наскрізь комуністичним. Розуміє ся, що тота проґрама в практиці не дасть ся перевести; але орґанізаторам і не розходить ся о то, они хотіли би лиш розрушати селяньство та й єго втягнути до загального розворушеня а то мабуть по части вже й удало ся.

Але поки що найбільший рух революцийний обмежає ся ще на великі міста; Петербург, Москва, Харків і Київ а тепер ще й Одеса грають найпершу ролю. В Петербурзї мимо заказу ґен.-ґуб. Трепова відбувають ся віча а в суботу вечером відбуло ся на університеті віче, в котрім взяло участь около 40.000 людий. Виголошувано революцийні бесїди і ухвалено такіж самі постанови. Товпа розійшла ся серед похоронного співу на династию Романових.

В Москві положенє єсть все ще грізне. Університет забарикадований, а центральний комітет студентів удержує при входї збройну сторожу. В суботу відбули ся о 3 год. пополудни збори при участи репрезентантів міста, земств, шляхти, кругів наукових праси і всїляких партий. Виголошувано пристрастні бесїди в дусї революцийнім. Делеґати робітників заявили репрезентациї міста, до котрої їх завізвано, що згодять ся на направу водопроводів, але під услівєм, що водойми будуть їм віддані до розпорядимости а заряд над ними буде повірений людем, котрих виберуть робітники. Притім застерігають собі доставлюванє води там, де будуть уважати за відповідне. Управа міста має дати нині відповідь.

В Харкові вже потрохи успокоїло ся, а то внаслідок тактовного поступованя ґубернатора, котрий мимо заведеня военного стану не згодив ся на ужитє оружия. Зато вибух грізний страйк політичний в Одесї і обняв вже майже всї заведеня. Характеристичне то, що до страйкуючих прилучили ся також всї урядники міскі. Сенат університетский не чекаючи призволеня міністерства, приняв на університет 259 жидів, що скінчили ґімназию, щоби в той спосіб не допустити до поклпканя їх до войска. Вся служба зелїзнича і робітники полудневозахідної зелїзницї застрайкували. Вся комунікация почтова з містом відтята; в місті брак поживи, а ціна іде в гору.

Новинки.

Львів, дня 30 жовтня 1905.

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства просьвіти іменував суплента II. ґімназиї в Ряшеві Романа Цегельского провізоричним учителем в женьскій семинариї учительскій в Чернівцях.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** Міністерство зелїзниць зарядило отворенє трех секций будови для шляху Львів-Підгайцї. Ті секциї підлягають управі будови у Львові і мають свої осідки у Львові, в Перемишлянах і Бережанах. З причини недостачі відповідного поміщеня, полишає ся перемишляньска секция ще якийсь час у Львові і має своє бюро при ул. Третього Мая ч. 2. Управителями згаданих секций будови іменовані старші комісарі будови державних зелїзниць, а іменно: для Львова Альфр. Єндркевич, для Перемишлян Ів. Вроньский, для Бережан Стан. Кайзер.

— **Нова лїсова зелїзниця.** На основі предложеного фірмою „Поліцер, Кноль і С-ка“ у Львові проекту вузко-колїйної зелїзницї лїсової довжини $15^1/_2$ клм. з Соколїк до Ступосян, зарядило ц. к. Намістництво комісию на час від 27 до включно 30 жовтня с. р. Соколїки то стация при зелїзничім шляху Самбір-угорска границя.

— **Фальшівники 50-коронових банкнотів.** В Кракові арештовано оногди двох подорожних торговельних аґентів Зіше Лебля і Авраама чи Адольфа Беґляйтера, що були в зносинах з ославленою льондоньскою спілкою фальшівників банкнотів, на котрих чолї стояв Пухим Шапіра.

— **Дрібні вісти.** Для обслугуючих машини і парові кітли відбуде ся курс в державній школї промисловій в Кракові від падолиста до лютого. Зголошеня в днях 1 і 3 падолиста. — В Молодім Болеславі, як доносять з Праги, вибухла дуже сильна пошесть тифу. Доси занедужало 97 цивільних і 8 войскових осіб. — Видїл міста Відня ухвалив 20.000 корон на прикрашенє міста з причини приїзду короля Альфонса іспаньского, котре заповіджено на 13 падолиста с. р. — В присутности німецкого цїсаря і наслїдника престола відбуло ся оногди в Берлинї відслоненє памятника славного німецкого ґенерала Мольткого. — Один урядник бельґійского банку Société général в Бруксели, здефравдував 310.000 франків і пропав без вісти. — Управу анґлїйского віцеконсуляту у Львові поручило анґлїйске правительство доцентови політехніки у Львові п. Романови Залозецкому. — Бюра львівскої поліциї будуть перенесені дня 1-го падолиста 1906 р. з дотеперішного поміщеня до дому при ул. Мицкевича ч. 12. — В Кроводржи, коло Кракова, арештували сими днями власти двох братів, Феликса і Кароля Пискоржа, теслїв, з причини крадежий в зелїзничих ваґонах. В мешканю арештованих найдено ріжні річи, походячі з крадежи, як каву, цукор, напитки, овочі і т. ин.

— **Віче державних урядників** відбуло ся вчера по полудни в сали львівского ратуша при дуже великій участи урядників. На вічи явили ся між иншими Є. Е. н. Намістник гр. Андрей Потоцкий, Є. Е. п. Президент висшого суду краевого др. Алекс. Тхоржницкий, Є. Е. п. Віцепрезидент краевої дирекциї скарбу др. Вит. Коритовский, шеф бюра президияльного Намістництва радник Двора п. Вяч. Залеский і инші висші урядники. Вічу проводив радник Двора п. Пивоцкий. Віче ухвалило, аби старати ся у Правительства о підвисшенє активального додатку платнї до висоти,

---

готели і коли-б менї то удало ся, зробити одно предложенє. Бачите, яка я отверта?

Правда, була отверта більше, як би менї то було мило; хоч з другої сторони та отвертість не мала в собі нічого для мене немилого. Але коли я їй відповідав, не було в моїм голосї великої вічливости.

— Ваша отвертість заслугує на всякий спосіб на признанє — відповів я їй — і тепер, коли ви вже не маєте сумнїву що-до мого знакомства, то чи можу спитати, яке предложенє задумували ви менї зробити?

Она знов засьміяла ся як перше.

Можлива річ, що в тій хвили моя сила спостеріганя була особливо розбуджена, але я мав цїлий час то чувство, не мов би від неї виходило щось, що давало би привід до всього иншого, лише не до сьміху. Не помиляючись, відчував я цїлком ясно, що і єї і мої змисли були як найбільше напружені, хоч она удавала і силувала ся говорити зі мною легко і весело.

— Мусите мати на увазї, пане Савтем, що я всьо, що писали про вас часописи — а знаєте, що того не було цїлком мало — знаю дуже добре аж до найменшої подробиці. Отже властиво ми вже для себе не чужі; бодай ви для мене не чужі. До того, мимоходом сказавши, знала я вже перше одну особу, котра також називала ся Савтем.

Я здивував ся і замітив, що она бистро на мене глядїла, хоч старала ся то укрити перед моїми очима, удаючи, що поправляє щось на собі.

— Ви знали особу мого назвиска? То дїйстно цікавить мене. Чи то був мужчина, чи женщина?

Не відповідаючи на мої слова, спитала скоро:

— Чи маєте ще яких свояків того назвиска?

— О скілько знаю, ні, хоч певно, що на сьвітї може бути досить людий, що так само називають ся як я. Що то був за Савтем, котрого ви знали?

Удаваним рівнодушним голосом відповіла:

— О, того майже не можу сказати; то вже дуже давно тому і як ви саме замітили, то назвище може дуже часто приходити. Я хотїла лиш сказати, що ми все таки не так собі чужі, як би то можна заключати з нашої нинїшної першої стрічи. Вільно спитати, чи ви все ще глядаєте місця? Читаючи справозданє в часописях, гадала я, що так є.

— Ви добре гадали, бо так дїйстно єсть.

— Не мали би ви охоти обняти місце секретаря?

Секретаря? Я мовчав і скоро роздумував, не над можливими користями такої посади, але над тим, з якого жерела могло походити таке предложенє.

— Посаду секретаря? У кого?

— У мене.

— То дїйстно дуже похвально з вашої сторони; але чи ви роздумали, кому робите то предложенє? Менї, чоловікови, що стоїть під звістним вам, тяжким підозрінєм!

— Ви гадаєте, длятого, що підозрівають вас о убитє Джона Гартона?

Єї так просто поставлене менї питанє звучало майже грубо.

— Саме то гадаю! Я був підозріний о то убийство і стою ще під тим підозрінєм, о скілько знаю.

(Дальше буде).

як его побирають урядники у Відни, а то на основі великої дорожнї пануючої у Львові, а відтак ухвалило поробити заходи коло заснованя самопомічного товариства урядників. При тій точцї забрав між иншими голос і Є. Е. п. Намістник, котрий в довшій і хорошій промові заохочував урядників, аби не переставали в заходах коло сотвореня своєї сильної економічної інституциї, обіцюючи, що в такім случаю таке товариство може певно числити на визначну підмогу із сторони Правительства. Промову п. Намістника нагородили вічевики грімкими і довготреваючими оплесками. Промавляв також пос. др. Ґломбиньский, обіцюючи свою поміч для старань урядників в радї державній. Віче скінчило ся о годинї $6^1/_2$ вечером.

— **Розмова з капітаном ґр. Шептицким.** Один із співробітників Neue fr. Presse розмовляв з капітаном ґр. Шептицким, по его повороті до Відня. Капітан ґр. Шептицкий дуже хвалив хоробрість російских вояків, а особливо їх витревалість на труди. Про головних командантів російскої армії висказав ся трохи здержано. Куропаткин робив на него вражінє розумного чоловіка, котрий знав, що хоче. Однако у війнї рішає нераз більше щастє як спосібність вожда; вояки дуже Куропаткина любили. Линевич, то старий вояк і дуже люблений всїми: офіцирами і вояками. Не називають его инакше як „батько". Ґр. Шептицкий був 19 місяців на поли війни, а 21 разів в огни. Коли свого часу уважали его погибшим по битві під Мукденом, тодї був він на крайнім лївім крилї в армії ґен. Ренненкампфа. Той відділ пережив нечувані труди, відбуваючи в часї зими марші в горах, де нераз навіть чужі атташе мусїли цїлими днями іти пішки, бо конї не могли наспіти. В битві під Ляояном був ґр. Шептицкий приділений до російского корпуса під ґен. Івановом, відтак до 17 корпуса ґен. Більдерлїнґа, а вкінци до корпуса ґен. Ренненкампфа, де перебув до кінця війни. В своїй розмові підніс ще ґр. Шептицкий, що цар для відзначеня австрийских войскових атташе, приймив їх на авдиенциї перших, а відтак аж приймав представителїв армій других держав.

— **Сензацийне самоубийство.** З Кракова доносять, що в суботу о годинї $8^1/_2$ рано в однїй тамошнїй лазни відобрав собі житє вистрілом з ревельвера Володимир Анґелюс, бувший властитель заставничого заведеня, котрого, як ми оногди доносили, засудженого за обманьства на 4 роки вязниці. Вистріл револьверовий в правий висок розторощив голову. Самоубийник був одїтий в чорний сурдут і чорні штани, по вистрілї упав до ванни, звідки добуто его вже неживого. Револьвер лежав у воді. Вистрілені були два набої, один перше десь за містом, видко для випробованя оружия, другий в лазни. Анґелюс лишив два листи писані в лазни, один залїплений з адресою Евгенія Анґелюсова, другий без адреси, незалїплений, такого змісту: „Називаю ся Володимир Анґелюс, Кроводерска ч. 41. Я відобрав собі житє, бо не міг стерпіти ганьби засуду. Я був честним чоловіком, цїла вина, що не умів оперти ся шайцї лихварів, котрі мене визискали і втрутили до вязниці. Часописи убили мене морально, роблячи слоня з комара; суд дуже зблудив, що не арештував Малковского (головного капіталїста того заведеня) і позволив єму утечи. Він винен, він повинен сидїти. Нема справедливости, або глупа. Бідні дїти терплять за необачність вітця, не за вину вітця. Умираю з чистими руками, без маєтку, просто в нуждї, без ніякої вини. Обманьства я не допустив ся. Суд до нинї не знає справи і не знав також інтересів заведеня. Слухав хибно пошкодованих сьвідків, під присягою. Сьвідки зізнали, що застав, новий, в склепі коштував, суд не доходив, що застав був вартий, яку мав вартість в хвили заставленя. Тут зблудив на мою кривду, бо сторони почислили для зарібку більші страти, як потерпіли внаслїдок обманьств Малковского. Божена Роґойска нехай під присягою нинї зізнає, кілько єї золото було варте в дни продажи. Я дуже роздразнений. Найдуть ся записки дома для цікавих і часописий. — Анґелюс". — Про самоубийство Анґелюса доносять ще такі подробиці: В четвер вечером виїхав Анґелюс до Відня, аби вручити міністрови судівництва написаний собою мемориял. Коли его не допущено на авдиенцию, написав в пятницю лист до родини, що утїкати не хоче, аби єї не позбавити кавциї 24.000 корон, зложеної за него, але відбере собі житє. Ті листи одержала родина в суботу в полудне. Анґелюс видко приїхавши в суботу рано до Кракова, удав ся просто до лазнї, де відобрав собі житє. Родина его полишені по нїм папери і записки, дотикаючі звістної справи обманьств в заведеню заставничім, а дуже обтяжаючі капіталїстів того заведеня, віддала в руки адвоката краківского дра Левицкого.

— **Зима в Швайцариї** розпочала ся на добре. В суботу в цїлім краю падав великий сніг, особливо в околицях Берна, Інтерлякен, Фрайбурґа, Люцерни, Цириху, Ст. Ґаллєн і Ґлярус. Властителька готелю на горі Сентіс з трема служницями не може від тиждня рушити ся з готелю, котрий майже цїлий засипаний снїгом. Хотїли їм поспішити перед кількома днями з помочию, але то показало ся неможливим з причини сильної метели і лявин. В суботу мала знов вибрати ся виправа на Сентіс.

Телеґрами.

Відень 30 жовтня. Президент міністрів, бар. Ґавч, по скінченій курациї в Карльсбадї вернув нинї рано до Відня.

Петербург 30 жовтня. Урядники телєґрафічні в Петербурзї розпочали страйк і тепер комунїкация телєґрафічна перервана.

Петербург 30 жовтня. В 14-ім відділї моряків в Петербурзї вибухли вчера по полудни поважні розрухи, котрі однак під вечер здушено. У голови товариства адвокатів з'явило ся вчера 4 офіцирів, котрі заявили бажанє, щоби їх підпирано при орґанїзациї свободолюбивого руху в армії.

Петербург 30 жовтня. Вчера в ночи помер в чернигівскій ґубернії в своїй маєтности ґен. Михайло Драґоміров в 75-ім роцї житя.

Париж 30 жовтня. В ночи наспіла з Льондону депеша доносяча, що цар приняв ліберальну проґраму, іменував Вітте'го президентом кабінету і надав Думі державній власть законодатну. Всї кляси суспільности суть управнені до виборів до думи. Воєнні суди будуть всюди знесені. Дотичний манїфест має появити ся ще нинї.

Одеса 30 жовтня. Тисячі робітників і студентів виставили в многих улицях барикади з возів трамваєвих, бальків, вивісок і т. п. Козаки стріляли до барикадів і убили одного студента, 3 робітників і якусь дївчину, а зранили 18 осіб. Ґубернатор зажадав з Петербурга оголошеня в Одесї воєнного стану. На оногдашних зборах народних, що відбували ся в ночи, прибуло 2 офіцирів і 4 вояків з просьбою, щоби студенти і робітники не стріляли до полків, а в такім случаю і войско не буде стріляти. І дїйстно войско, з виїмкою козаків, не стріляло.

Петербург 30 жовтня. Делєґация страйкуючих урядників явила ся нинї в „Петербургскій Аґентиї телєґрафічній" і зажадала застановленя роботи. Аґентия вволила волю депутациї.

Риґа 30 жовтня. Страйкуючі убили якогось полковника. Школи, маґазини і банки позамикані.

Берлин 30 жовтня. З Києва доносять: Рух на лїніях полуднево-західних єсть лиш в части удержаний. Поїзди не доходять до Одеси.

Севастополь 30 жовтня. Оногди прийшло тут до великих розрухів. Кілька осіб арештовано, але зараз випущено на волю. Вчера був вже в містї спокій.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева. Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнійший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер“ **зараз відшкодоване**; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Дністра“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Дністра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Дністра“ не роблять. Аґенти „Дністра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тілько через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер“ **на рускі добродійні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).